

Egentlig bliver jeg sådan lidt pikeret over, at man siger, at hvis man tildeler flere midler til dem, der er offentligt ansat, så giver det ikke mere velfærd. Jeg synes egentlig, det er en ejendommelighed nedvurdering, at det ikke skulle være muligt. For hvis der er nogen, der mener, at pengene ikke er leveret, så må jeg sige, det kan vi altså påvise i budgetter og regnskaber og statens regnskab. Midlerne er leveret.

Man kunne være fristet til måske hvert år at gøre det mere visuelt, så kommunerne kommer og afhenter de statslige midler i Finansministeriet. Det er selvfølgelig – vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl – på det punkt lettere, at det kun bliver 98, der så skal komme. Man kunne jo have måske 10 om dagen, så er det en seance, som går over knap 10 dage, og så ser man legitimation og får en kvittering, og så udleverer man pengene. Så undgår vi den debat om, hvorvidt pengene er leveret, for jeg nægter at tro på, at de ikke er modtaget. Det kan ikke være rigtigt, for så ville vi i virkeligheden her have et røveri, som jo ikke har set sin lige noget andet sted. Jeg tror helt sikkert, at de penge, der er afsendt, også er modtaget.

Kl. 17.40

Jeg tror også, de er omsat, for jeg tror, at offentligt ansatte er præcis lige så dygtige som privat ansatte. Jeg tror ikke, der er nogen forskel, uanset hvem der er arbejdsgiveren. Jeg tror, at ønsket om at bruge sit talent, ønsket om at bruge sin uddannelse er nøjagtig lige så stort, når man er offentligt ansat, som hvis man er privat ansat.

Derfor glædede jeg mig også over at se en meningsmåling i Jyllands-Posten, som avisen har iværksat, hvor man har spurgt 3.000 offentligt ansatte, om de var tilfredse, og 92 pct. af dem sagde, at de var tilfredse. Det er selvfølgelig et dristigt udsagn, men jeg noterer mig blot, at det er lidt groft, at man så forsøger at postulere, at alle offentligt ansatte egentlig er utilfredse, når et spørgeskema viser noget andet.

Jeg vil sige om de tal, at de jo kommer for dagen, når vi skal forhandle. Hvad er det egentlig for niveauer, vi taler om? Hvor er det, man ligger? Hvad har løftet været? Og hvis man spørger til det, så kan jeg godt for svarene, der vil komme, fortælle alle tallene – vi kender dem jo – om der er flere offentligt ansatte, om der er færre, om der er flere voksne til at passe børn under 1 år på børnepasningsområdet, eller om der er færre voksne pr. barn. Vi kan jo godt gå alle tallene igennem.

For også her viser det sig, at pengene er omsat. Uanset hvor mange demonstrationer der har været på Slotspladsen herude i den periode siden november 2001, hvor statsminister Anders Fogh Rasmussen har været statsminister – i øvrigt for to regeringer – så har jeg altså ikke set, at der har stået så mange som det antal, der bliver opereret mere end i 2001: Niveauet er løftet med 96.000 flere operationer om året. Se det for jer! Det er jo sådan, det er gået, når man taler om: Hvad er så det offentlige forbrug? Det er jo altså omsat i løft, det er omsat i forbedringer, det er omsat i flere hænder i ældreplejen. Det er omsat i, at der er en større stigning i antallet af ansatte i ældreplejen end stigningen i antallet af pensionister. Så det er altså omsat i service, i det, der hedder borgernær service.

Der er nogle, der har sagt: Jamen der er jo ikke styr på de offentlige udgifter, det kan man læse i aviserne – der er ikke styr på de offentlige udgifter. Det kan for så vidt være rigtigt, men lad os gå ned i tallene – det skal man jo. Regeringen satte sig i 2001 det mål, at nu ville man tilstræbe, at hele den vækst, der er mulighed for i et moderne, dynamisk markedsstyret samfund, skal gå til borgernær service, altså at det, der omsættes over de offentlige systemer, skal gå til borgernær service, og på statens eget område ville man forsøge at holde et uændret niveau, altså i faste priser. Er det nået? Nej, det er det ikke, for når vi gør tallene op, så har vi haft en vækst på minus 0,2 pct. Men det er så tæt på, man kan komme, vil jeg til gengæld sige; det er ramt så præcis, som man kan.

Men hvor har væksten så været? Ja, den har været i kommuner og amter. Nogle siger, at det er ½ pct. vækst om året, man skal have. Det hører vi også nu: at der er ½ pct. vækst. Jeg ved ikke, hvor det kommer fra. Den gennemsnitlige vækst, der har været i kommuner og amter i perioden fra 2001 til 2005, er 2 pct. Det er altså en vækst på 2 pct.

Så kan man sige: Er det så mere end det, der var aftalt med kommunerne? Ja. Betyder det, at I ikke har fulgt 2010-planen? Nej. For hver eneste aftale, vi har indgået med kommuner og amter i regeringsperioden efter 2001, og de finanslove, der efterfølgende har været fremlagt i samme år, har fuldstændig flugtet med 2010-planen. For aftalen, der dækker i år, de kommunale budgetter for i år og finansloven for i år, dækker det fuldstændig den samlede vækst på ½ pct.

Dækker det så for næste år? Ja. Jeg er blevet spurgt: Har I forladt 2010-planen? Nej, det har vi